

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 27 juni 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 december 2001,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

VIERKANTSHOEVE HET PAENHUYS, gelegen te

Nieuwerkerken (Nieuwerkerken), Weyerstraat 16;

bekend ten kadaster:

Nieuwerkerken, 4e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 823HDEEL.

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische en socio-culturele waarde:

- als dorpsgezicht:

OMGEVING VAN HET PAENHUYS, gelegen te

Nieuwerkerken (Nieuwerkerken), Weyerstraat 16;

bekend ten kadaster:

Nieuwerkerken, 4e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 821E, 823HDEEL, 825/02/B3.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde van het monument:

De hoeve kan via een gedateerde sluitsteen in kern omstreeks 1674 worden gedateerd, doch is in hoofdzaak 18de eeuws. Het gebouw wordt weergegeven in de Buurtwegenatlas (1840-45) als een drievleugelig complex in semi-gesloten bebouwing, open naar de straat. Het huidige woonhuis en de stal schijnen toen reeds te hebben bestaan, evenals een bijbouw op de plaats van de huidige brouwerij. In 1851 werd het bakhuis toegevoegd, de bestaande losstaande schuur werd in 1872 gesloopt en in 1876 vervangen door een nieuwbouw, aansluitend bij de stal. In 1887 werd de straatvleugel gerealiseerd, die de uitgebreide brouwerij, de linkse kop van het woonhuis, een inrijpoort naar het erf en een remise omvatte. Latere aanpassingen betroffen bijgebouwen.

Historische, in casu architectuurhistorische waarde van het monument:

Hoevecomplex met oude kern in vakwerk. Schikking van woonhuis (linkervleugel), stal (achtervleugel) en schuur (rechtvleugel) rond erf met mestvaalt, aan straatzijde afgesloten met een uniformiserende vleugel met inrijpoort, die een gedeelte van het woonhuis en een brouwerij (achter het woonhuis) incorporeert.

Het woonhuis is een vakwerkconstructie (gecombineerde ankerbalkgebinten en ankerbalkstandjucken op een bakstenen stóel) van negen traveeën en twee bouwlagen onder een overkragend, pannen zadeldak. De paramenten omvatten nog gedeeltelijk originele vullingen in vitswerk en leem ; daarnaast bleven enkele (halve) bolkozijnen bewaard. De linkerzijgevel is geïntegreerd in de uniformiserende bakstenen straatgevel. De structuur van het woonhuis is traditioneel, met een gangetje, onderkelderde opkamer en twee woonvertrekken met een centrale schoorsteenwand. Het rechtergedeelte omvat een aantal dienstvertrekken. Ook de stal is in vakwerk opgetrokken, zes traveeën en twee bouwlagen onder overkragend pannen zadeldak. Het houtskelet is gelijkaardig aan dit van het woonhuis. De structuur van het gebouw wordt bepaald door een originele laterale doorrit links ; het gebouw omvat een stal, bergruimte en een duiventil. Tot de bewaarde vakwerkelementen behoort ook een vrijstaand bakhuis, waarin nog sporen van een bakstenen oven bewaard bleven.

Historische, historische, in casu architectuurhistorische en sociaal-culturele waarde van het dorpsgezicht:

De hoeve is een traditioneel gegroeid complex, waarbij progressief een erf en moestuin werden geïsoleerd. Deze onderdelen, voortvloeiend uit de typische gesloten opbouw, maken derhalve integraal deel uit van het gebouw en verlenen er een meerwaarde aan. Rond het complex bleef daarnaast een bufferzone bewaard onder de vorm van weiland, waardoor vanaf de driesprong Weyerstraat-Dorpsstraat een mooi uitzicht wordt geboden op de vakwerkelementen.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

01 JULI 2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN